

"jaloers"

Een mager speenvarken was hij geweest, maar die tijd was voorbij. Hij had zich lekker volgevreten tot hij een gezellige dikzak was geworden met hangwangen en onderkinnen en al, compleet met het goede humeur wat erbij schijnt te horen. Iedereen mocht hem dan ook, behalve schrielkip die jaloers was op al die aandacht. 'Vetklep', riep ze hem toe, 'hangbuikzwijn...vreetzak'.

Het deed hem verdriet. Was hij ècht zo wanstaltig? Hij ging er bijna minder door eten, was de eetlust hem aan het vergaan? Het liep in de gaten en hij kreeg van alle kanten te horen: 'Laat haar toch kletsen, ze is gewoon jaloers, dat stuk chagrijn. Jij bent tenminste gezellig!'

Dat deed hem goed. Hij kreeg er weer trek van. En zij werd alleen maar chagrijniger.

© maart 2012, Alida, BasicPublishing.nl